

[Elmqvist.]

At give altfor detaljerede regler om behandlingen af dyr, således som jeg i min fremsættelsestale nævnte, at man gjorde i det oprindelige lovforslag, der blev fremsat i 1915, vil efter min mening være upraktisk; det viste sig også dengang at støde på så mange vanskeligheder, at man måtte opgive det, fordi man måtte indrømme, det var upraktisk.

Den behandling, dyr i det daglige skal underkastes, er så nuanceret og bestemt af så mange forskellige forhold, at jeg tror, det er umuligt at fastsætte bestemte, detaljerede regler. Hvad det gælder om er at fastsætte generelle bestemmelser, der værner dyrene mod dyrplageri, mod vanrøgt og mod mishandling i al almindelighed. Derigennem skabes, tror jeg, det bedste værn for dyr, og er man enig om det, tror jeg, man skal afstå fra at gå altfor meget i detaljer og i hvert fald foreløbig holde sig til det, her foreligger. Dette medfører naturligvis ikke, at man ikke samtidig med det her foreslåede kan gennemføre enkelte andre bestemmelser, men jeg vil blot advare mod, at man til behandlingen af dette lovforslag knytter ønsket om at gennemføre en detaljeret revision og en udvidelse i detaljer af den gældende lov, idet jeg tror, det nemt vil vanskeliggøre gennemførelsen af det her foreslåede. Jeg tror, at hvis man får gennemført det foreliggende lovforslag, vil man nå et meget vidt skridt i retning af at forøge beskyttelsen af dyr, men som jeg sagde, det forhindrer naturligvis ikke, at man tager enkelte andre spørgsmål med. Jeg vil indrømme, at nogle af de spørgsmål, som de ærede ordførere har rejst, både fra socialdemokratisk, konservativ og radikal side, angående en mere human måde at slagte svin på og — hvad det ærede medlem hr. Krarup var inde på — en humanere måde at dræbe storvildt på, ville det være naturligt at behandle i sammenhæng med dette lovforslag for at få undersøgt, om man ikke her bør indføre ændringer. Det tror jeg også, man fra vort partis side, uden at kunne love noget med hensyn til vor endelige stilling til sagen, kan give tilsagn om at ville gå ind i en fordomsfri forhandling om.

Den ærede ordfører for det radikale parti, hr. Fr. Kristiansen, udtalte, at de

fleste overgreb sker af ubetænksomhed. Det kan måske nok være, men jeg mener, at også overfor ubetænksomhed kan trusel om straf være en hemning. Jeg tror derfor, at en skærpelse af straffen også overfor de tilfælde, hvor mishandlingen skyldes ubetænksomhed, vil have sin betydning.

Det er, hvad jeg har at bemærke til de ærede ordføreres udtalelser, og jeg takker som sagt den højtærede justitsminister og alle ordførerne for deres velvillige indstilling overfor lovforslaget.

Jeg vil dog gerne gentage, at jeg ønsker og håber, at man i øjeblikket vil koncentrere sig om disse ændringer og nogle enkelte andre og afstå fra at komme ind på en almindelig revision af dyreværnsloven, idet jeg tror, en sådan vil lægge hindringer i vejen for at nå til et resultat. Jeg synes derfor som sagt, at man foreløbig skal gennemføre dette forslag med enkelte supplerende ændringer — så kan den højtærede justitsminister jo, når det er vedtaget, senere komme med forslag til en mere omfattende revision af loven.

Jeg har endnu en bemærkning at tilføje, den gælder den ærede ordfører for det kommunistiske parti (Chr. Nielsen). Jeg er ganske enig med den ærede ordfører i, at det også er vigtigt at få en lov om værn for mennesker, en lovgivning, der forhindrer mishandling af mennesker, men jeg vil i denne forbindelse sige, at hvis man skal have en udvidet lovgivning på dette område, vil jeg lægge megen vægt på, at en sådan lovgivning bliver et værn ikke alene mod den rent *fysiske* mishandling af mennesker, men tillige et forøget værn mod den *psykiske* mishandling af mennesker, der består i, at man bringer rygter og løse forlydender, som er i høj grad ærekrænkende for de pågældende, frem for offentligheden — rygter og forlydender, overfor hvilke domstolene, når disse sager kommer for retten, ofte kun reagerer med ganske ringe og meningsløse straffe. Men det er jo et andet spørgsmål; jeg har kun lige villet understrege dette overfor det ærede medlem, der så stærkt tager sig af ønsket om en skærpet straf for fysisk mishandling af mennesker, idet jeg ønsker at sige til det ærede medlem: glem så ikke, at der, som parallel dertil, i vort samfund også i høj grad tiltrænges et værn mod den psykiske mishand-